

Näringsdepartementet
Sekretariatet för EU och internationella frågor

Rådets möte (jordbruksministrarna) den 16-17 december 2019

Kommitterad dagordning

1. Godkännande av dagordningen
2. A-punkter

Fiske

Icke lagstiftande verksamhet

3. Rådets förordning om TAC:er och kvoter i Atlanten och Nordsjön 2020

- Politisk överenskommelse

Förslagens innehåll:

Förslaget till förordning täcker dels de bestånd i EU:s vatten i Atlanten och Nordsjön för vilka unionen fattar beslut om nyttjandenivån och dels fiskemöjligheter som fastställs inom ramen för regionala fiskerierorganisationer eller som förhandlas fram i samråd med tredjeländer. Generellt föreslår kommissionen att fiskemöjligheterna ska fastställas så att de bidrar till målen för den gemensamma fiskeripolitiken, framförallt målet om maximal hållbar avkastning (MSY). De fiskemöjligheter som omfattas av flerårsplanen för Nordsjön respektive Västliga vatten föreslås fastställas

enligt de intervall för MSY som fastställts i planerna. Bestånd som saknar vetenskaplig rådgivning om MSY föreslås följa vetenskaplig rådgivning grundad på försiktighetsansatsen. Förslaget innehåller också de fiskemöjligheter som överenskommits med tredje länder eller inom ramen för regionala fiskerierorganisationer. För vissa bestånd som befinner sig utanför säkra biologiska gränser föreslår KOM ytterligare förvaltningsåtgärder utöver fångstbegränsningar så som tekniska regleringar eller ökad kontroll då dessa åtgärder anses nödvändiga för att understödja de fastställda fiskemöjligheterna.

Vid rådsmötet förväntas en politisk överenskommelse att nås om förslaget.

Förslag till svensk ståndpunkt:

Regeringens övergripande målsättning är att förvaltningsåtgärder ska beslutas i linje med den gemensamma fiskeripolitikens mål och principer vilka innebär att fiske- och vattenbruksverksamheterna ska vara miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Regeringens målsättning är också att åtgärderna ska vara i linje med Livsmedelsstrategin och Agenda 2030.

När det gäller fiskemöjligheter anser regeringen således att det är angeläget att nå målen om beståndsstorlek över den nivå som kan ge maximalt hållbar avkastning (MSY), att reformens mål om landningsskyldighet möjliggörs, och att den vetenskapliga rådgivningen och försiktighetsansatsen utgör grunden för besluten samt att de fleråriga planerna för Nordsjön respektive för Västliga vatten tillämpas för de bestånd som omfattas av planerna. Mot denna bakgrund är regeringen generellt positiv till kommissionens förslag. Regeringen anser generellt att en stor obalans mellan fiskemöjligheter som naturligt förekommer i samma fångst bör undvikas samt att associerade åtgärder som tekniska regleringar är viktiga i syfte att undvika oönskade bifångster eller för att minska fiskeridödlighet. Regeringen stödjer att kameraövervakning kan införas som alternativ till tekniska regleringar.

Datum för tidigare behandling i riksdagen:

Frågan har inte varit föremål för samråd i EU-nämnden eller information i miljö- och jordbruksutskottet.

Fortsatt behandling av ärendet:

En politisk överenskommelse är planerat vid jordbruks- och fiskerådet den 16–17 december 2019 varefter rådet kommer att anta förordningen.

Faktapromemoria:

2019/20:FPM7

Lagstiftningsöverläggningar

4. (ev.) Förordning om ändring av Östersjöplanen och Europeiska havs- och fiskerifonden

- Beslut om allmän inriktning

Förslagets innehåll:

Internationella havsforskningsrådet, ICES, presenterade den 29 maj 2019 vetenskapliga råd för fiskbestånden i Östersjön inför fiskeåret 2020. Av ICES råd framgår bl.a. att beståndssituationen för det östra torskbeståndet är mycket bekymmersam med en ovanligt hög naturlig dödlighet, låg produktivitet, låg biomassa och med få stora individer. En snabb återhämtning av bestånden till hållbara nivåer kan inte förväntas ske givet Östersjöns dåliga miljöstatus. Mot bakgrund av den allvarliga beståndssituation för det östra torskbeståndet beslutade kommissionen i juli 2019 en genomförandeförordning om nödgärder för östlig torsk, (EU 2019/1248). Nödgärderna innebär ett förbud mot riktat fiske av östlig torsk under återstoden av 2019.

I samband med Jordbruks- och fiskerådet den 14–15 oktober 2019 nådde rådet en politisk överenskommelse avseende fiskemöjligheterna för 2020 i Östersjön. Rådets överenskommelse bekräftades genom skriftlig beslutsprocedur den 29 oktober 2019 och rådets förordning (EU) 2019/1838 antogs. Rådets förordning innebär bl.a. att riktat fiske av östlig torsk fortsätter att vara förbjudet och att endast begränsade oundvikliga bifångster är tillåtna under 2020. Detta innebär en minskning av fiskemöjligheterna för torsk i östra Östersjön under 2020 med 92 procent jämfört med fiskemöjligheterna för torsk i östra Östersjön 2019. Förordningen innebär även omfattande sänkningar av fiskemöjligheterna för

både torsk och sill i västra Östersjön under 2020 om 60 procent respektive 65 procent jämfört med 2019.

I samband med att rådet enades kring förordningen avseende fiskemöjligheter i Östersjön för 2020 ställde Östersjöländerna och kommissionen sig även bakom ett gemensamt politiskt uttalande avseende mildring av de socioekonomiska effekterna som följer av de omfattande fiskerestriktioner rådet enats om i Östersjön för 2020, framförallt avseende östlig torsk, västlig torsk och västlig sill. Östersjöns medlemsstater erkände i det gemensamma uttalandet också behovet av skyndsamma och effektiva åtgärder för att hantera källorna till Östersjöns dåliga miljöstatus och grundproblemet för Östersjöns ekosystem. I det politiska uttalandet erkände Östersjöländerna även att om medlemsstater behöver anpassa flottkapaciteten för att hantera nedgången inom fisket så kommer de att lägga fram en handlingsplan avseende detta i enlighet med reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken. Kommissionen uppmanas i uttalandet också att föreslå åtgärder för att lindra de socioekonomiska effekterna av rådets politiska överenskommelse genom att bl.a. skyndsamt föreslå ändringar av nuvarande EHFF-förordning för perioden 2014–2020. Det gemensamma politiska uttalandet var en förutsättning för flera av Östersjöns medlemsstater att ställa sig bakom de omfattande fiskerestriktionerna i Östersjön för 2020, och förordningen och uttalandet är således att ses som ett paket.

Som en uppföljning av rådets förordning (EU) 2019/1838 med tillhörande gemensamma uttalande presenterade kommissionen den 31 oktober 2019 ett förslag till förordning (KOM (2019) 564) som innebär ändringar i dels Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 innehållande en flerårsplan för torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön, dels Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 208/2014 om EU:s havs- och fiskerifond för perioden 2014–2020, EHFF-förordningen 2014–2020.

De föreslagna ändringarna av EHFF-förordningen 2014–2020 går ut på att återinföra möjlighet att stödja permanent upphörande av fiskeverksamhet genom skrotning när det gäller fiskare som är beroende av fiske efter östlig Östersjötorsk. Allmän stödmöjlighet till skrotning genom EHFF fasades ut 2017. Syftet med förslaget är att ge medlemsstaterna ett finansiellt verktyg för att uppnå balans mellan flottkapaciteten och fiskemöjligheterna och i förlängning skapa en hållbar förvaltning av fiskbestånden i Östersjön. Då

inga nya medel tillförs EHFF i detta sammanhang är det nödvändigt att skapa flexibilitet för medlemsstaterna att omfördela vissa öronmärkta medel inom sina operativa program dock inte medel avsedda för kontroll och tillsyn samt datainsamling. De föreslagna ändringarna av den fleråriga planen för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön, Östersjöplanen, innebär dels förslag om införandet av kapacitetsbegränsningar för fartyg som fiskar eller har fiskat efter östlig torsk, dels förslag avseende kontroll av fartyg med fiskemöjligheter för östlig östersjötorsk samt förslag avseende datainsamling för östlig torsk.

Det finländska ordförandeskapet har under november och december arbetat fram en kompromiss. Detta kompromissförslag innebär, helt i linje med det politiska gemensamma uttalandet som Östersjöländerna och kommissionen ställde sig bakom vid rådsmötet i oktober, en utvidgning av möjligheterna för skrotningsstöd till att även omfatta de fartyg som fiskat västlig torsk och västlig sill (och inte enbart fartyg som fiskat östlig torsk).

Kompromissförslaget är även väsentligt förenklat och flera av de föreslagna åtgärderna avseende kontroll och datainsamling har strukits då en majoritet av medlemsstaterna ifrågasatt att de skulle vara ändamålsenliga, proportionerliga och kostnadseffektiva jämfört med nuvarande regelverk. Kommissionen har inte kunnat visa på motsatsen.

Vid rådsmötet väntas rådet enas om en allmän inriktning.

Förslag till svensk ståndpunkt:

Regeringens övergripande målsättning är att förvaltningsåtgärder ska beslutas i linje med den gemensamma fiskeripolitikens mål och principer. Regeringen anser således att fiske- och vattenbruksverksamheterna ska vara miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Regeringens målsättning är också att åtgärderna ska vara i linje med Livsmedelsstrategin och SDG-målen.

Regeringen anser att omständigheterna är extraordinära och läget akut och att det är nödvändigt att snabbt agera för att anpassa flottkapaciteten och undvika att denna kapacitet överförs till fiske av andra arter och lindra de socioekonomiska effekter till följd av överenskommelsen om fiskemöjligheter i Östersjön för 2020 som innebar att ~~endast~~ *inget* riktat fiske efter östlig Östersjötorsk tillåts under 2020, men även omfattande sänkningar av fiskemöjligheter för torsk och sill i västra Östersjön. En snabb

återhämtning av bestånden till hållbara nivåer kan inte förväntas ske givet Östersjöns dåliga miljöstatus, vilket ytterligare stärker behovet av åtgärder.

Regeringen har allmänt en restriktiv inställning till kompensationsstöd inom EHFF. Regeringen anser dock att dessa omständigheter motiverar möjligheten till åtgärder av det slag som kommissionen föreslår. Regeringen anser att det är viktigt att EHFF fortsätter att understödja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens långsiktiga mål och därmed att medel för uppnående av dessa mål även fortsättningsvis säkras inom fonden så att dessa mål inte påverkas negativt.

När det gäller fiskerikontroll anser regeringen att regelefterlevnad och kontroll är viktiga element för att säkerställa ett hållbart fiske och att målen som sätts upp inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken nås. Regeringen anser att kontrollåtgärderna ska vara ändamålsenliga, kostnadseffektiva, proportionerliga, leda till förbättrad och effektiv fiskerikontroll, men utan att öka den administrativa bördan för företagen. Samtidigt är det viktigt att det ges lika villkor för fiskets aktörer. Detta uppnås genom att kontrollkraven uppfylls på ett likvärdigt sätt i medlemsstaterna och därigenom ges rättvisa konkurrensförhållanden för fiskets aktörer.

När det gäller datainsamling anser regeringen att datainsamling ska vara kostnadseffektiv, ändamålsenlig och bidra till att relevant vetenskaplig rådgivning ska kunna tas fram och ligga till grund för förvaltningsbeslut som syftar till att uppfylla målen och principerna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Regeringen stödjer åtgärder som bidrar till att uppnå balans mellan fiskeflottans kapacitet och tillgängliga fiskeresurser i syfte att uppnå målet om ett långsiktigt hållbart fiske. Regeringen stödjer således målsättningen med förslaget att via stödåtgärder uppnå balans mellan kapacitet och tillgängliga fiskeresurser i Östersjön. Regeringens bedömning är att det finska kompromissarbetet ligger inom ramen för denna målsättning och regeringen kommer att verka för att regeringens övergripande målsättning återspeglas i den slutliga kompromissen.

Datum för tidigare behandling i riksdagen:

Frågan har inte tidigare varit föremål för information med Miljö- och Jordbruksutskottet eller samråd med EU-nämnden.

Fortsatt behandling av ärendet:

Europaparlamentet har preliminärt aviserat att de tidigast kommer att kunna fastställa Europaparlamentets inställning i februari/mars 2020. Först därefter kommer trepartssamtal att kunna inledas mellan EU:s institutioner.

Faktoppromemoria:

2019/20:FPM8

Jordbruk

Lagstiftningsöverläggningar

5. Reformpaketet för den gemensamma jordbrukspolitiken (CAP) efter 2020;

- Förordningen om strategiska CAP-planer
- Förordningen om finansiering, förvaltning och övervakning av CAP
- Förordningen om en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter

- Diskussion om ordförandeskapets framstegsrapport

Förslagens innehåll:

Kommissionens lagstiftningsförslag om reform av den gemensamma jordbrukspolitiken (CAP) efter 2020 presenterades den 1 juni 2018.

Ordförandeskapet förväntas vid rådsmötet att presentera en framstegsrapport över hur förhandlingarna om reformpaketet har fortlöpt under hösten.

Ordförandeskapet har arbetat med att kvalitetssäkra förordningstexterna generellt, samt att göra framsteg gällande de utestående frågorna inom miljö och klimat och den nya genomförandemodellen. Det återstår fortfarande många tekniska frågor om den nya genomförandemodellen.

Den nya genomförandemodellen för jordbrukspolitiken

Det kvarstår arbete på teknisk nivå för att utveckla det förslag till förvaltningsmodell som kommissionen föreslagit. Det handlar bland annat om utformning och val av indikatorer, vilken data som ska användas samt på vilket sätt indikatorerna ska beräknas. Det handlar även om hur medlemsländerna ska planera sina åtgärder och sätta mål för när i tiden åtgärderna ska genomföras. Även hur och när inrapportering ska ske till kommissionen är en diskussionsfråga.

Höstens diskussioner har bland annat kretsat kring enhetsbeloppen både för areal- och djurbaserade stöd och för övriga stöd. För areal- och djurbaserade stöd har många medlemsstater understrukt vikten av att enhetsbeloppen tillåts variera på ett sådant sätt att de skapar incitament för både medlemsstater och stödmottagare att satsa på miljöprogram i pelare I, det vill säga inom ramen för garantifonden. Beträffande övriga stöd, som inte tillåts variera, diskuteras hur det årliga prestationsavslutet ska utformas för att undvika onödig administrativ börda för medlemsstaterna.

Miljö- och klimatåtgärder i CAP och grundvillkor för att erhålla stöd (den gröna arkitekturen)

Under förhandlingarna har villkoren i konditionaliteten klargjorts i en riktning som ger ökad flexibilitet. I de ändrade texterna tydliggörs att medlemsstaterna ska kunna rikta grundvillkoren till regioner, områden eller företag på ett sätt som gör att kraven blir relevanta. En förändring är även att medlemsländerna ska kunna avstå från att döma ut sanktioner till lantbrukare för mindre fel med liten eller ingen betydelse för målen med lagstiftningen eller villkoren.

Flertalet medlemsstater ställer sig bakom en höjd ambition för miljö och klimat för CAP. Ett antal medlemsstater förespråkar att en högre andel av medlen inom CAP öronmärks och vill att även en del av pelare I ska öronmärkas. Flera medlemsstater anser samtidigt att det krävs ökade resurser till CAP för att möta en högre ambition eller att ambitionen fastställs efter utfallet av budgetförhandlingarna. Medlemsstaterna har olika syn på om miljö- och klimatprogram i pelare I ("eco schemes") ska vara obligatoriskt samt hur reglerna för detta nya system ska utformas.

Inför jordbruks- och fiskerådet i november presenterade ordförandeskapet ett kompromissförslag som skulle innebära att en procentandel av hela den

nationella strategiska planen öronmärks för miljö- och klimatrelaterade åtgärder (istället för 30 % av pelare II, det vill säga landsbygdsprogrammet). På novemberrådet fick förslaget ett brett stöd samtidigt som det fanns meningsskiljaktigheter kring vilka åtgärder som skulle ingå i öronmärkningen. Många medlemsstater ansåg t.ex. att inkomststödet borde klassas som en miljö- och klimatåtgärd.

Andra åtgärder i strategisk plan

Flertalet länder är kritiska till ett obligatoriskt takbelopp för stöden och anser samtidigt att om takbelopp blir obligatoriskt ska stöd till unga, ”eco schemes” respektive produktionskopplade stöd undantas (reglerna som rör takbelopp hanteras i förhandlingarna om EU:s fleråriga budgetram). Flertalet länder anser att definitionen av genuin lantbrukare och riskhanteringsåtgärderna ska vara frivilliga.

En fråga där det råder stor oenighet bland medlemsstaterna handlar om produktionskopplade stöd. Ett fåtal medlemsstater förespråkar en utfasning medan ett del vill ha en ökning jämfört med dagens nivå och en del vill behålla dagens nivå.

Vad gäller kommissionens förslag att utöka stödet till producentorganisationer till andra sektorer än frukt- och grönt så har ordförandeskapet under hösten förtydligat vilka former av producentsamarbeten som avses.

Den samlade marknadsordningen

Ordförandeskapet har presenterat ett nytt förslag gällande märkningsregler för vin. Enligt förslaget ska näringsvärdet bli obligatorisk att märka på flaskan medan innehållsförteckningar kommer att kunna återges i elektronisk form.

Förslag till svensk ståndpunkt:

Vägledande principer för regeringen i förhandlingarna om CAP är totalt väsentligt minskade utgifter, marknadsorientering, stärkt konkurrenskraft och lika konkurrensvillkor, stärkta miljö- och klimatambitioner, mer fokus på resultat samt förenkling.

Regeringen välkomnar det arbete som ordförandeskapet har gjort för att föra reformarbetet framåt i en konstruktiv anda. Det finns dock fortfarande ett

antal utestående frågor som måste lösas ut innan en överenskommelse kan nås.

Den nya genomförandemodellen för jordbrukspolitiken

Regeringen ställer sig bakom förslaget till den nya förvaltningsmodellen men vill samtidigt verka för att bestämmelserna inte leder till onödig administrativ börda. Förvaltningsmodellen riskerar att bli administrativt betungande särskilt när det gäller planering och uppföljning av stöd som inte är areal- eller djurbaserade.

Regeringen anser att uppföljningen av enhetsbeloppen för stöd som inte är areal- eller djurbaserade behöver diskuteras ytterligare på teknisk nivå för att undvika en onödig administrativ börda för medlemsstaterna. Regeringen anser att det förslag som presenterats av ordförandeskapet inte innebär en tillräcklig förenkling.

Regeringen anser också att det behövs ytterligare diskussioner på teknisk nivå för att undvika att utformningen av indikatorerna i den nya förvaltningsmodellen leder till en onödig administrativ börda för medlemsstaterna.

Regeringen anser att den nya förvaltningsmodellen ska konstrueras på ett sådant sätt att den ger tillräckliga incitament för både medlemsstater och stödmottagare att satsa på miljöprogramen i pelare I.

Regeringen anser att det är viktigt att principen om samordnad granskning innebär en reell skillnad från dagens system när det gäller hur kommissionen reviderar medlemsstaterna.

Miljö- och klimatåtgärder i CAP och grundvillkor för att erhålla stöd (den gröna arkitekturen)

Regeringen stödjer de ändringar som gjorts i grundvillkoren, framförallt tydliggörandet att medlemsstaterna ska kunna rikta grundvillkoren till regioner, områden och företag där de är relevanta. Det ger bättre förutsättningar för miljönytta och effektivitet i genomförandet.

Regeringen stödjer ordförandeskapets förslag som innebär att medlemsländerna ska kunna avstå från att ge sanktioner till lantbrukare som begått mindre fel i konditionaliteten om felen har liten eller ingen betydelse

för målen med lagstiftningen eller villkoren. Regeringen anser att dock att det finns utrymme för ytterligare förenklingar när det gäller mindre fel.

Regeringen skulle vilja se en större öronmärkning av medel för miljö- och klimatåtgärder. Regeringen är positiv till en gemensam öronmärkning för båda pelarna under förutsättning att öronmärkningen omfattar medel till riktade miljö- och klimatåtgärder och att nivån på öronmärkning blir tillräckligt hög på EU-nivå för att åstadkomma en högre miljö- och klimatambition för CAP i förhållande till situationen idag. Regeringen kan även ställa sig positiv till separata märkningar i pelarna om det skulle vara bättre för att upprätthålla kvaliteten i åtgärderna.

Åtgärder för djurvelfärd

Regeringen saknar ytterligare förslag som leder till att nya CAP innebär en ökad ambition på djurvelfärdsområdet. En möjlighet är att ersätta lantbrukare för åtgärder på djurvelfärdsområdet även i de fall åtgärderna kan vara en del av nationell lagstiftning och att ersätta för djurvelfärd i pelare I kan vara en väg att åstadkomma detta.

Andra åtgärder i strategisk plan

Regeringen anser att omfördelningsstöd, genuin jordbrukare och riskhantering bör vara frivilligt att införa.

Regeringen anser att det är viktigt med en marknadsorienterad jordbrukspolitik. Regeringen anser att det är viktigt att andelen produktionskopplade stöd inte ökar i förhållande till idag eller att det genom reformen inte sker en uppluckring i reglerna kring när man får använda kopplade stöd. Regeringen anser att de produktionskopplade stöden på sikt bör fasas ut. Regeringen anser även att en eventuellt ökad användning av sektorsprogram i förhållande till kommissionens förslag bör innebära ett minskat utrymme för användning av produktionskopplade stöd.

Den samlade marknadsordningen

Regeringen anser att ändringarna som gjorts vad gäller den samlade marknadsordningen överlag är godtagbara.

Datum för tidigare behandling i riksdagen:

Frågan var senast föremål för information i miljö- och jordbruksutskottet

den 14 november 2019 och för samråd med EU-nämnden den 15 november 2019.

Fortsatt behandling av ärendet:

Det finns en osäkerhet kring den fortsatta förhandlingen eftersom den är beroende av budgetramsförhandlingarna och Europaparlamentets behandling av förslaget.

En slutlig överenskommelse mellan parlamentet och rådet bedöms kunna ske tidigast när en överenskommelse nåtts om EU:s fleråriga budgetram för perioden 2021-2027.

Faktapromemoria:

Fakta-PM 2017/18:FPM 140.

Icke lagstiftande verksamhet

6. (ev.) Slutsatser om kommissionens meddelande om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar

- Antagande av rådsslutsatser

Förslagets innehåll:

Rådsslutsatserna följer, med undantag för ett antal allmänna kommentarer från rådet, meddelandets fem övergripande prioriteringar. I slutsatserna välkomnar rådet kommissionens meddelande och medlemsstaterna understryker att de ser med stort allvar på den avskogning som sker runt om i världen. Rådet uppmanar kommissionen att, på en rad olika områden, undersöka hur de verktyg som redan existerar kan skärpas och att kommissionen också, utifrån förslagen i meddelandet, bör se över vilka ytterligare åtgärder EU kan vidta för att minska avskogningen runt om i världen. Rådet uttrycker också en förhoppning om att kommissionen inkorporerar genomförandet av meddelandet i sitt kommande arbetsprogram och att en handlingsplan för genomförandet ska tas fram i samverkan med medlemsstaterna.

Förslag till svensk ståndpunkt:

Regeringen anser att Sverige bör stödja rådsslutsatserna. Regeringen anser att

det i många delar av världen finns utmaningar med ohållbar markanvändning med förlust av biologisk mångfald, avskogning, klimatförändringar och degradering av mark som resultat. Sverige har under förhandlingarna fått gehör för sina ståndpunkter. Sverige har varit drivande när det kommer till att rådet i texten betonar medlemsstaternas kompetens i skogliga frågor och att åtgärderna i allmänhet och de handelsrelaterade i synnerhet bör vara både proportionerliga och inte ha handelsstörande effekter. Regeringen anser därmed att rådsslutsatserna ligger i linje med den ståndpunkt som regeringen tidigare samrått med EU-nämnden om.

Datum för tidigare behandling i riksdagen:

Miljö- och jordbruksutskottet fick information om meddelandet den 10 oktober inför jordbruks- och fiskerådet den 14 oktober. Samråd med EU-nämnden skedde den 11 oktober.

Fortsatt behandling av ärendet:

Ärendet avslutas i och med antagandet av rådsslutsatserna. Rådsslutsatserna kommer enligt ordförandeskapet att antas som en A-punkt vid rådsmötet.

Faktapromemoria:

2019/20:FPM1

Övriga frågor

Fiske

7. a) Budgetflexibilitet inom Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) 2014-2020

- Information från den tjeckiska delegationen

Tjeckien efterlyser flexibilitet för budgetramarna inom EHFF med anledning av att medlemsstaterna har öronmärkta medel i sina operativa program som kan vara svåra att omsätta.

I sin skrivelse konstaterar Tjeckien att öronmärkta medel kan förhindra en effektiv användning av EHFF-medel och ett framgångsrikt genomförande av de operativa programmen för EHFF. I takt med att programperioden närmar sig sitt slut är det många medlemsstater som har budgetöverskott i

unionsprioriteringar (UP) med öronmärkta medel medan andra UP har medelsbrist. Även motsatsen är aktuell då för några medlemsstater är medel otillräckligt inom UP med öronmärkta medel men där ingen utökning kan ske. Tjeckien menar att detta beror på en bristfällig bedömning av medlemsstaternas behov vid tillfället för budgetfördelningen när medlemsstaterna fick sina EHFF-kuvert.

Tjeckien menar vidare att en effektiv förvaltning av EHFF-medel borde vara ett av de viktigaste målen för medlemsstaterna, Europaparlamentet och kommissionen och att den har en tydlig koppling till mervärdet med EHFF. Tjeckien uppmanar därför kommissionen att skyndsamt lägga fram ett förslag till ändring av EHFF i syfte att skapa det som anses vara nödvändig flexibilitet för ett effektivt genomförande av fonden.

Jordbruk

7. b) Rådsslutsatser om en uppdaterad strategi för bioekonomi

- Information från ordförandeskapet

Ordförandeskapet förväntas vid rådet att informera om de nyligen antagna rådsslutsatserna om en uppdaterad strategi för bioekonomi. Den 11 oktober 2018 presenterade kommissionen en uppdatering av sin bioekonomistrategi från 2012 i meddelandet En hållbar bioekonomi för Europa: En starkare koppling mellan ekonomin, samhället och miljön (se Faktapromemoria 2018/19:FPM12). Under året har den diskuterats på jordbruksministrarnas rådsmöten och under hösten har förslag på rådsslutsatser tagits fram i rådsarbetsgruppen för forskning. EU-rådsslutsatser beslutades på Konkurrenskraftsrådets möte den 29 november 2019.

I rådsslutsatserna välkomnas den holistiska, tvärsektoriella ansatsen i strategin. Vidare uppmanas medlemsstaterna och kommissionen att genomföra strategin utan dröjsmål. Kommissionen uppmanas att ge råd till medlemsstaterna kring att finna synergier i finansieringen av genomförandet, bland annat genom strukturfonderna.

7. c) Växtskyddsmedel för mindre användningsområden

- Information från ordförandeskapet

Ordförandeskapet väntas informera om bristen på finansiering av EU:s samordningsfunktion för mindre användningsområden (MUCF, Minor Use Coordination Facility).

Med mindre användningsområden avses användning av växtskyddsmedel på grödor som odlas i mindre omfattning eller för ett specifikt växtskyddsproblem vars omfattning är begränsad. Syftet med MUCF är att underlätta för jordbrukare i EU att producera högkvalitativa grödor som faller under begreppet mindre användningsområden genom att förbättra tillgången till såväl kemiska som icke-kemiska växtskyddsmedel inom ramen för ett integrerat växtskydd.

För att säkra en fortsättning av MUCF behövs enligt ordförandeskapet en långsiktig finansiering. Detta skulle innebära cirka 2,5-2,7 miljoner euro för en femårsperiod. Frågan om finansiering av samordningsfunktionen lyftes fram som en informationspunkt av den tyska delegationen, med stöd av Nederländerna, vid Jordbruks- och fiskerådet i oktober 2017. Tyskland informerade då om behovet av långsiktig finansiering.